

El poder de l'aigua

Caciquisme, implicacions polítiques i interessos econòmics són els ingredients de la guerra desfermada en la lluita pel control al si de la Comunidad de Riegos de Levante, al Baix Vinalopó.

Pedro J. Navarro

Vint mil agricultors del sud de la demarcació d'Alacant veuen amb preocupació la situació que pateix la Comunidad de Riegos de Levante, una entitat creada el 1942 amb una àmplia zona estimada en unes 19.000 hectàrees. El problema de l'aigua, sempre present en el món de l'agricultura del País Valencià, té en el Baix Vinalopó unes característiques especials per la gestió realitzada en la Comunidad els últims sis anys.

És ben freqüent escoltar en les juntes generals, que se celebren anualment, acusacions de *caciquisme* per part d'un grup de regadors disconformes amb l'actual directiva, el president de la qual és José Sepulcre, destacat representant de la dreta rural il·licitana, que té el suport d'un equip de persones pròximes al Partit Popular. Són molts els interessos que hi ha al darrere de Riegos de Levante, si considerem que el pressupost que té cada any supera àmpliament els 1.100 milions de pessetes.

El clima de polèmica que plana pel camp d'Elx es remunta al mes de maig de 1983, quan en un moment en què hi havia una sèrie d'irregularitats en l'entitat, va intervenir l'anterior governador civil d'Alacant, Octavio Cabezas Moro, en una assemblea molt tensa en què va donar per vàlida una votació a mà alçada, malgrat que els estatuts de la comunitat estableixen que els vots no són per socis, sinó per extensió de terra regada (un vot per hectàrea amb dret a reg). Una comissió de 28 socis, que tenia encomanada la funció d'aclarir i retre comptes amb la finalitat d'elegir un president i un vicepresident, es va alçar amb la representativitat de la comunitat. La comissió va modificar els estatuts i les estructures de funcionament de l'entitat, amb l'establiment del sistema de compromissaris, amb una derrama anual de vora 3.000 pessetes per hectàrea i la contractació d'importants obres de millora en els canals.

Un grup de socis de la comunitat, amb el president anterior al capdavant, Andrés Quiles, va impugnar aquesta

assemblea de maig de 1983, amb una sentència favorable de l'Audiència Territorial d'Albacete el setembre de 1988, i amb la confirmació del Tribunal Suprem. El 19 de gener passat, la Direcció General d'Obres Hidràuliques va notificar als actuals rectors de la Comunidad que abandonen el seu càrrec, després d'un procés que ha durat quasi sis anys. Mentrestant, ha començat a Riegos de Levante una lluita pel poder. El control d'una entitat de la qual depenen 20.000 agricultors és molt abellidor en un sector com l'agricultura, amb un potencial de riquesa molt elevat. I amb l'assumpte de l'aigua pel mig. □

19.000 hectàrees depenen de la Comunidad de Riegos de Levante.

31.300 MILIONS DE PESSETES, BENEFICIS DEL 1988

L'INI ix del pou

A quatre anys de la seua desvinculació dels pressupostos generals de l'estat, l'Institut Nacional d'Indústria ha entrat en l'etapa dolça dels beneficis.

Vicent Mifsud

L'Institut Nacional d'Indústria (INI) va tenir uns beneficis, sense impostos, de 31.300 milions de pessetes en l'exercici de 1988. Aquest ha estat el primer any que l'INI ha obtingut guanys, des del 1975.

El president del *holding*, Jordi Mercader, va atribuir, en la presentació del balanç de resultats, l'èxit de la gestió a «una continuïtat en la política» dels seus predecessors al càrrec, «el fet que les empreses que componen el grup han sabut aprofitar un quadre macroeconòmic favorable, com ho va ser el de l'any passat», i també va qualificar la pau social com un factor «molt important».

Els sectors que han aconseguit millors resultats han estat l'elèctric —on ha estat fonamental l'eixida al mercat borsari d'Endesa—, el transport aeri i el de l'alumini —integrat pel grup Inespal— que ha obtingut el major augment respecte als resultats de l'any 1988. Tot i que han reduït les pèrdues,

continuen amb números rojos la siderúrgia, automoció, defensa, béns d'equip, construcció naval i mineria.

L'INI, que va quedar econòmicament desvinculat dels pressupostos generals de l'estat el 1983, invertirà 275.000 milions de pessetes l'any 1989 per a continuar sanejant el grup; a més, durant aquest any, segons Mercader, es tractarà de tancar el procés de traspass de les empreses Ateinsa i MTM a Alsthom.

El president de l'INI, però, no es va atrevir a donar una xifra sobre les expectatives de beneficis que hi ha per a 1989, perquè «un 1% de variació en els tipus d'interès n'implica una altra de 12.000 milions de pessetes als resultats del grup; un 1% de variació en els tipus de canvi, 12.000; i un 1% en l'IPC implica un salt de 4.000 milions en els nostres costos salarials». Això no obstant, sí que va dir que les condicions econòmiques d'enguany són pitjors que les del 1988, ja que la pau social no està garantida, i cità com a exemple els 6.000 milions de pèrdues d'Iberia en els dos mesos de vaga. □